

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedziel. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 zlr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 zlr. 40 kr., Insercyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 126.

Wtorek 4. czerwca 1850.

Rok bieżący gazety 39.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Holandya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Egipt. — Turcya. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 31. maja. Jutro dnia 1. czerwca wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozesłany LVI. zeszyt powszechnego dziennika rządowego ustaw państwa wydany dnia 8. maja r. b. tymczasowo tylko w niemieckim języku, we wszystkich dziewięciu podwójnych wydaniach.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 183. Patent cesarski z dnia 25. kwiet. r. 1850, którym zaprowadzono podatek od dochodów w Węgrzech, w Województwie Serbskiem i w Banacie Temeskim na rok administracyjny 1850.

Lwów, 1. czerwca. W c. k. wojskowej sekcji indagacyjnej w Wadowicach publikowano d. 29. kwiet. 1850 następujące wyroki, które po zatwierdzeniu od wyższej instancyi, wykonano:

Józef Stramski, rodem z Czarnego Dunajca w Sandeckim obwodzie w Galicyi, mający lat 59, katolik, bezżenny, a od roku 1831 proboszcz w Jaworniku, za obelgę na Cesarza Jego Mości i jego władze po odsiedzianym dwumiesięcznym areszcie indagacyjnym skazany jest na dwumiesięczny areszt u profosa; następnie za zatajenie broni: Józef Surzyn, mający lat 25, ojciec jednego dziecięcia, Jan Bartyzu, mający lat 40, bezdzietny, obaj rodem z Zawojów, dominium Maków w obwodzie Wadowickim w Galicyi, żonaci i gospodarze na gruncie prócz odsiedzianego 2miesięcznego aresztu na czterotygodniowy areszt w sztokhauzie za ostrzony trzydniowym postem o chlebie i wodzie w każdym tygodniu; Józef Babicki, rodem z Szary, dominium tegoż samego nazwiska, w obwodzie Wadowickim w Galicyi, mający lat 30, katolik, żonaty, ojciec dwojga dzieci, i gospodarz na gruncie, za powtórne zatajenie broni obciążone umknięciem, na trzymiesięczny areszt w sztokhauzie za ostrzony trzydniowym postem o chlebie i wodzie każdego tygodnia. Nakoniec Józefowi Golda, rodem z Zaborza, dominium Grodziec, mającemu lat 39, katolikowi, żonatemu, ojcu czworga dzieci, strużowi w dominium Rajsko za niepozwolone używanie broni, policzono odsiedziany pięcioletniowy areszt za karę.

Z c. k. centralnej wojskowej komisji indagacyjnej.

Sprawy krajowe.

(Depesze telegraficzne.)

Wiedeń, 31. maja. „Oesterreichische Correspondenz“ zawiera następujące depesze telegraficzne:

Paryż, 29. maja. Paryż spokojny. Wszystkie poprawki góry i stronnictwa umiarkowanego zostały odrzucone. Jutro nastąpi głosowanie nad całością reformy wyborowej. „Constitutionel“ powstaje gwałtownie na postępowanie jenerała Cavaignac. 5% renta 90 fr. 85 cent.; 3% renta 56 fr. 60 cent.

Berlin, 30. maja. Prusy postawią 60.000czny korpus pomiędzy Erfurtem i Torgan i takąż samą armię nad szlązko-czeską granicą.

Amsterdam, 29. maja. 5% metaliki: 74⁷/₈.

Frankfurt n. M., 30. maja. Kurs weksłów na Wiedeń: 99³/₈.

(Ustęp z dosłownej treści traktatu między Austryą i Toskanią.)

Wiedeń, 31. maja. Traktat zawarty pomiędzy Austryą i Toskanią pod względem obsadzenia ostatniego kraju c. k. wojskami,

będzie już w krótkce publikowany. Z dosłownej treści jego przytoczamy tu następujące szczegóły: Ze wielkoksiażący rząd sam z własnej woli zyczył sobie przedłużenia teraźniejszej okupacyi, i że w skutek tego postanowiono z obu stron, aby austryacki korpus okupacyjny tymczasowo na czas nieoznaczony 10.000, później zaś nie mniej jak 6000 ludzi wynosił i to wtedy dopiero, gdyby odpowiednia zmiana stosunków politycznych takiego zmniejszenia dozwoliła. Koszta żołdu i umundurowania dla c. k. wojsk, pokrywać będzie jak przedtem tak i nadal rząd anstryacki, resztę zaś ciężarów wyżywienia ponosić ma rząd wielkoksiażący, a do oznaczenia tychże mianowaną będzie osobna komisya likwidacyjna. Wojska okupacyjne zostawać będą zawsze pod rozkazami naczelnego komendanta armii włoskiej, który też w razie potrzeby stosowne dyslokacye uskuteczniać będzie. Nakoniec obowiązuje się rząd wielkoksiażący warowne miejsca kraju do stanu obronnego przywieść i w takowym je utrzymywać. (Oe. Cor.)

(Wyjazd dzieci Kossutha z Pesztu.)

Wiedeń, 31. maja. 26. b. m. udały się dzieci Kossutha w podróż do swych rodziców w małej Azji. Niższym parostatkiem odplynęły z Pesztu, wsiadły jednak na okręt nie na zwykłym placu wylądowania niższej żeglugi parowej lecz w pobliżu urzędu solnego. Niezmiernie tłumy ludu zebrały się na brzegu Dunaju. Dzieci Kossutha miały się już w nocy z soboty na niedzielę udać w drogę i powozem odjechać do Ertsin, a tam dopiero wsiąść na okręt. (Oe. Cor.)

(Ustęp z pisma J. S. Papieża do Kardynała i Arcybiskupa księcia Schwarzenberga.)

— „Salzburgski dziennik konstyt.“ zawiera następujący ustęp z pisma J. S. papieża do kardynała i arcybiskupa księcia Schwarzenberga:

„Mieliśmy znów sposobność — pisze ojciec św. — poznać i podziwiać uczucia pobożnego serca Twego w piśmie Twojem pokornem z d. 6. stycznia r. b., któreśmy przyjęli z szczególnem upodobaniem. Uwiadamasz Nas bowiem o utęsknieniu Twojem na otrzymaną wieść o mianowaniu Cię pragskim arcybiskupem, i przytoczyłeś zarazem jak najdokładniej wszelkie powody pochodzące poczęści z boleści rozłączenia się z dycecezyą Salzburgską, poczęści zaś okazuje się w tem osobliwie Twoja skromność, która Cię od przyjęcia steru tego kościoła wstrzymywała, sądząc w swem sercu, iż nie wiele mógłbyś się dlań zasłużyć. Wprawdzie rozważyliśmy miły synu! przytoczone w piśmie Twem powody z pilnością, a wiedząc to dobrze, ile dobrego gorliwość Twoja pasterska dla kościoła Salzburgskiego już uczyniła i jeszcze zdziałać może, przychyliłi-byśmy się chętnie do spełnienia zyczeń Twoich — gdyby wyższe względy nie wymagały Twojej obecności i apostolskiej czynności w zakresie innym, bardziej jeszcze rozciąglwym.“ — Po bliższem wyszczególnieniu tych względów, wyraża się papież dalej: „Znając Twoją gorliwość dla katolickiej religii, Twoją czujność pasterską i siłę nie możemy przeciwić się wnioskowi transferowania Cię, pewni będąc, że Ci się tam za bożą pomocą lepiej niż komu innemu powiedzie zapobiedz skutecznie szkodom i rany zagoić. . . Co się zaś tyczy daleko większych trudności, które Cię w nowej dycecezyi oczekują, tedy bądź tego pewien miły synu! iż usiłowania Twoje będą Bogu tem przyjemniejsze, czem większe będziesz musiał ponosić trudy i pracę w obronie sprawy Boga, jego kościoła świętego, i dla zbawienia dusz.“ Pismo papieskie kończy się temi słowy: „Te więc względy powodowały nas do wydania pisma niniejszego, i nie wątpimy, że życzeniom Naszym uczynisz zupełnie zadosyć. Przy tej sposobności wyrażamy się z szczególną dla Ciebie zyczliwością, która zasługom Twoim słusznie przynależy, i potwierdzamy to na nowo. W dowód czego udzielamy Ci miły synu! apostolskie błogosławieństwo i wszystkim powierzonym Tobie owieczkom.“ (Ll.)

(O mającej nastąpić regulacyi Cissy.)

Z nad Cissy donosi „Gratzer Zeitung“: Wiadomość o tem, że rząd obejmie na siebie regulacyę Cissy, wywołała tu powszechnie wielką sensacyę, raz, że przytem tysiące ludzi znajdą zatrudnienie i zarobek, a powtóre że przeto zapobieży się na zawsze wszelkim spustoszeniom, jakie rwiąca rzeka ta corocznie na przyległych polach, łąkach i gościńcach zrzadzała. Jakkolwiek koszta tej regulacyi będą zapewne nadzwyczajne, przecież niewątpimy o tem, że się znajdują patryoci tacy, którzy rząd wspierać będą, a szczególnie pomiędzy tymi posiadaczami dóbr i pojedynczych gruntów, którzy przez wylew tej rzeki największe zawsze ponosili straty. Gdyby zaś nadzieja ta nas omyliła, wtedy nieomieszka rząd zapewne postarać się w legalny sposób o to, aby posiadaczy gruntów do stosunkowego udziału w przedsiębiorstwie tem nakłonić. (Ll.)

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące z Madrytu.)

Madryt, 21. maja. Ambasador francuski miał dziś długą konferencję z prezydentem rady ministrów i z ministrem spraw zagranicznych. Z niecierpliwością oczekują wiadomości telegraficznych. — Jutro będzie pan Isturiz przed swoim wyjazdem do Londynu u królowej i u króla na pożegnaniu. Odjeżdża na swoją posadę pojutrze a najdalej w piątek. — Wiadomość o odwołaniu p. Drouin de Lhuys zrobiła na giełdzie tutejszej wielką sensację; renta trzyprocentowa, która stała 32, spadła na 30⁷/₈, 31. (Ind.)

Anglia.

(Plan założenia telegrafów elektrycznych między Petersburgiem, Berlinem i Wiedniem itd.)

Londyn, 24. maja. „Standard“ donosi, iż cesarz Rosji postanowił połączyć elektrycznym telegrafem Petersburg z Wiedniem i Berlinem, Poznaniem i Warszawą. Zaczęto już prowadzić druty między Berlinem i Petersburgiem, tudzież między Petersburgiem a czarnym morzem. Jeżeli się plan ten sprawdzi, tedy po ukończeniu podziemnych drutów między Kaletem a Dover będzie ułatwiona jak najzupełniejsza komunikacja między Anglią a lądem stałym, a ważniejsze wiadomości z Londynu mogą bardzo spieszenie do Petersburga nadchodzić. (Ll.)

(Dyplomata indyjski. — Stan banku angielskiego.)

Londyn, 25. maja. Steamer „Ripon“ płynący prosto z Alexandryi, zawinął dziś rano do Southampton. Przywozi ze sobą do Anglii generała Jung-Bahadour-Khoomoru-Ranalfee, nadzwyczajnego posła z Nepal, który od swego monarchy ma zlecenie złożyć hołdy królowej Wiktorii. Ten dyplomata indyjski jedzie z swoimi dwoma braćmi i z liczną świtą. Na pokładzie tego samego okrętu jest kilka rzadkich zwierząt, przeznaczonych do ogrodu zoologicznego w Londynie, między innymi jest tam młody koń rzeczny (hippopotamos), pierwszy, jakiegowidziano żywego w Anglii. — Według ostatniego wykazu stanu banku angielskiego okazuje się z dnia 18. maja ilość brzęczącej monety o 66,041 funtów szterl. większa, aniżeli w przeszłym tygodniu i wynosi 16,601,080 funtów szterl.; obieg zaś banknotów zmniejszył się o 432,395 funt. i wynosi obecnie 19,468,525 funt. szterl. (Ind.)

(Poczta hiszpańska i portugalska.)

Liverpool, 24. maja. Dzisiaj zawinął do Southampton parowy okręt „Pacha“ z hiszpańską i portugalską pocztą i przywiózł wiadomości z Gibraltaru sięgające po dzień 14., z Kadyksu do 15., z Lizbony do 19. a z Oporto do 20. maja. Rosyjska fregata „Pallas“ odplynęła 14. b. m. z Kadyksu do Lizbony. W Kadyksie wydarzył się na okręcie „Pacha“ szczególnego rodzaju wypadek, który bardzo łatwo nieprzyjemne skutki za sobą pociągnąć może. Pewna osoba wstąpiła bez legitymacyi na pokład tego okrętu, i zażądała od ajenta admiralicyi wydania hiszpańskiej poczty dla rządu; ajent sprzeciwił się temu, oświadczając, że jak to zwykle bywało, sam odniesie pocztę; wszelako zaledwie wstąpił na ląd dla udania się do konsulatu, przytrzymano i uwięziono go natychmiast, pomimo że miał angielski uniform na sobie. Powiedziano mu tylko, że się to stało z rozkazu gubernatora cywilnego, a za 2¹/₂ godziny uwolniono go znowu na rozkaz gubernatora wojskowego. Wypadek ten wywoła na wszelki sposób ostre reklamacje ze strony Anglii, zwłaszcza, że 20 oficerów angielskich mogą świadczyć o istocie tego czynu.

W Lizbonie oświadczył minister finansów na posiedzeniu izby deputowanych z 11go b. m. przy przedłożeniu budżetu kończącego się z 30. czerwca r. b., że się okazał deficyt wynoszący 2330 Contos, który przez różne oszczędzenia i pomnożenie dochodów wraz z przeszłorocznym niedoborem 700 Contos pokrytym być musi. (D.R.)

Francya.

(Korespondencya telegraficzna z Paryża.)

Gazeta Wroclawska z dnia 1. czerwca zawiera następującą telegraficzną korespondencyę z Paryża:

Paryż, 28. maja. W izbie prawodawczej toczy się dalsza dyskusja nad ustawą wyborową, większość zgromadzenia odrzuca każdą wniesioną poprawkę. — Krążą pogłoski o drugiej nocie lorda Palmerston do rządu neapolitańskiego, słychać oraz o konferencji generała Cavaignac z panami de Flotte, Vidal i Girardin i o zbliżeniu się między generałem Cavaignac a stronnictwem góry.

Pierwszy i najgłówniejszy paragraf artykułu 3. ustawy o reformie wyborów, mocą którego miejsce pobytu przez podatek osobisty się oznacza, przyjęto na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego znaczną większością głosów. Mówią, że hrabia Chambord stronnikom swoim jak najusilniej zalecił przyjęcie tej ustawy. Po odbytej konferencji między generałem Cavaignac u pana Girardin miały się frakcje lewej strony porozumieć względem wyboru generała Cavaignac prezydentem republiki w roku 1852.

Wiadomości z prowincyi południowych są niepokojące. Obawiają się tam rozruchów po uchwale ustawy wyborowej.

Paryż, 29. maja. W izbie prawodawczej odrzucono dziś znowu przy debacie nad reformą wyborów wszystkie poprawki. Na jutro spodziewają się głosowania nad całą ustawą reformy wyborowej. Dziennik „Constitutionnel“ występuje bardzo nieprzyjaźnie przeciw generałowi Cavaignac. — Nieporozumienie między Francją a Anglią względem Grecyi zdaje się już być załatwione.

Renta 3⁰/₀ 56.60; renta 5⁰/₀ 90.85.

(Wiadomości bieżące z Paryża.)

Paryż, 27. maja. Zaczynają się już zajmować ustawami, których dyskusja ma nastąpić po przyjęciu reformy wyborowej. Mówią, że ustawa o burmistrzach zyskuje coraz więcej zwolenników. Słychać wreszcie, że ministerjum już wygotowało kilka innych projektów, których celem jest energiczne przytkumienie wszelkich zabiegów partyi anarchicznej.

Zresztą panuje w Paryżu najzupełniejszy spokój. W salonach politycznych mówią ciągle o zlanii się dwóch linii Burbonów. Układy toczą się bez przerwy, i powszechnie jest zdanie, że wnet przyjdzie do porozumienia. W tych pogłoskach jednak nic dotychczas niema pewnego.

W nieporozumieniu angielsko-francuskim niezaszło nic nowego. (Indep.)

(Poczta francuska z d. 26. maja.)

Paryż, 26. maja. „Patrie“ donosi: „Prezydent rzeczypospolitej zwiadał wczoraj w towarzystwie swoich oficerów służbowych Edgara Ney i Lepic twierdze Romainville, Noisy le Sec i Rosny. — Doznał od pułków bardzo radosnego przyjęcia. We wszystkich włościach, któredy przejeżdżał witano go okrzykiem: Niech żyje Napoleon! Za powrotem przez przedmieście St. Antoine nastąpiła takż sama demonstracya.“

„Opinion publique“ mówi: „Pogłoska o modyfikacyi ministerjalnej rozeszła się wczoraj znowu na narodowym zgromadzeniu. — Według niej generał Lahitte ma objąć portefeuille wojny, Drouyn de Lhuys ma wstąpić znowu w ministerjum spraw zagranicznych, a d'Hautpoul ma odjechać jako gubernator do Algieru.“

Nadesłany tu dziś numer dziennika San Francisco News z 1. kwietnia, który wychodzi w St. Francisco, zawiera ważną, ale jeszcze niepewną wiadomość, że Francya ustąpiła z wysp Marquesas. Wiadomość tę miał przywieść kapitan Benjamin Boyd, komendant angielskiego okrętu „Wedrownik“, który do Honolulu zawinął. Według niego oddaliła się francuska bandera, zbrojne siły cofnęły się, a urzędnicy publiczni odplynęli na pokładzie eskadry.

W Vincennes robiono wczoraj próbę z nowym rodzajem granatów, które z najpomyślniejszym skutkiem przeciw barykadom użyć się dadzą. Projekt ten wynalazł pewien podoficer artylerji. W odległej części lasu w Vincennes zrobiono z chróstu barykadę, poza którą postawiono 24 dużych figur. Pierwszy granat rzucony na barykadę trafił 7, a za drugą próbą zmiotł granat 17 tych figur. Według Dix Decembre, który mówi o tym wynalazku, dosyć jest 12 takich granatów do zdobycia największej barykady bez przypuszczenia szturm.

W Courrier du Havre z wczoraj czytamy: „Dwór i efekta p. Drouyn de Lhuys przybyły tu dziś rano na paropływie Venezuela z Londynu.“

Wiadomości z departamentów potwierdzają panujący w nich spokój. Lecz donoszą, że się wzmagają pożary, które podpalaczom przypisują. W departamentach Nord i Gironde wystawiły z tego powodu włości formalne korpusy obserwacyjne.

Mówią o zebraniu się 17 dawniejszych ministrów Ludwika Filipa u pana Salvandy. Wszyscy mają się zgadzać jednogłośnie na to, iż potrzeba koniecznie pogodzić obie familie Bourbonów. Z drugiej strony twierdzą, że nie 17, lecz 22 dawniejszych ministrów było na tem zgromadzeniu, i że 17 z nich było za pojednaniem.

Holandya.

(Mehmet Basza, ambasador turecki u króla Jego Mości. — Wiadomości bieżące.)

Haga, 24. maja. Jego Mość król przyjmował w uroczystej audyencyi z wszelką ceremonią używaną przy podobnych sposobnościach, Mehmeda Baszę, ambasadora Sultana tureckiego przy dworze Wielkiej Brytanii. Jego Excelencya przybył przed kilkoma dniami z Londynu w specjalnej misji powinszować w imieniu Sultana królowi Niderlandów z powodu jego wstąpienia na tron.

— Książę Maurycy, młodszy syn króla, jest od kilku dni niebezpiecznie chory.

— Książę Fryderyk odjedzie ze swoją rodziną w pierwszych dniach czerwca do Sztokholmu. (Ind.)

Włochy.

(Proces Arcybiskupa Turynskiego.)

Turyn. Najwięcej interesującym wypadkiem w Turynie jest teraz proces arcybiskupa Franzoni. Podczas procederu sądowego znajdowała się wielka liczba przytomnych, szczególnie z wyższych klas towarzystwa. Sąd składał się z ośmiu radców. Po zaprzysiężeniu przysięgłych powołano oskarzonego. Niestawił się jednak, zatem rozpoczęto tryb sądowy in contumacia. Odczytano różne allegata do aktu oskarżenia, który dał prokuratorowi państwa osnowę do dalszego rozwinięcia zaskarżenia. Dowiedziono jak najzupełniej przestępstwa druku. Szczególnie zaś przytoczono niektóre ustępy z winowajczego okólnika, a w końcu zestawiono wszystkie obciążające okoliczności, wynikające z nieposłuszeństwa przeciw prawom krajowym. Podobny wywód uczynił na przysięgłych takie wrażenie, jak to sobie prokurator mógł tylko życzyć. Położenie obrońcy obżałowanego było tem przykrejsze, zwłaszcza, że klient nie chcąc się wcale bronić, nie udzielił żadnych instrukcyi. — Mimo to jednak przytoczył obrońca tę okoliczność, iż arcybiskup zamierzał okólnikiem swoim uspokoić sumienie kleru swego względem nowej ustawy, i dlatego też podawał mu normy dla pogodzenia winnego prawom posłuszeństwa z posłuszeństwem dla kościoła. Przypominał też przysięgłym, że w teje samej cytadeli, w której obecnie zam-

knięto arcybiskupa, więziono właśnie przed stu laty sławnego uczonego Pietro Giannone aż do śmierci za to, iż bronił gorliwie świeckiej władzy zwierzchniczej przeciw autonomii duchowieństwa. Kończył wreszcie zaręczeniem za niewinność swego klienta.

Prezydent reasumował następnie obronę i oskarżenie, i zadał przysięgłym następujące pytanie: „Czyli J. Em. arcybiskup Turyński zawinił okólnikiem swoim z 18. kwietnia przeciw prawom krajowym lub niezawinił?”

Przysięgli wyszli do obocznego pokoju, a wszedłszy po upływie pół godziny nazad do sali, oświadczyli jednogłośnie przez swego mowcę: „Tak jest, oskarżony zawinił!” — Publiczność przyjęła wyrok ten z przynależną świętości miejsca przyzwoitością i w milczeniu.

Prokurator państwa wnioskował na karę aresztu sześciu miesięcy i zapłacenie 1000 lirów.

Sąd skazał arcybiskupa na karę pieniężną 500 lirów i areszt jedno-miesięczny. (Lloyd.)

(Okólnik biskupa z Sassari, który spowodował jego uwięzienie.)

Donosiliśmy już o uwięzieniu także arcybiskupa z Sassari, Monsię. Domenico Varesini. Powodem do tego był następujący okólnik, wydany do plebanów swojej diecezji:

„6. maja 1850.

Przewielebny księże! Ponieważ nie obejdzie się dla kleru bez pewnej normy w wypadkach mogących zajść w skutek nowo ogłoszonej ustawy, zatem upraszam WP. obwieścić swemu duchowieństwu:

„1) Aby w razie, gdyby ich powołano przed sąd cywilny w rzeczach świeckich, które według brzmienia konkordatu należą wyłącznie do kompetencji kurji biskupich, lub wzywano na świadków przy procesach cywilnych albo kryminalnych, — udawali się natychmiast do Nas dla zasięgnięcia potrzebnego upoważnienia i informacji.“

„2) Aby w wypadkach nieprzewidzianych konwencją z 27go marca 1841, gdyby sądy świeckie wytoczyły im proces kryminalny, — udawali się również do Nas, a jeżeliby im zabrakło czasu lub środków do tego, lub na przypadek obawy ciężkich strat, tedy mogły na położone im pytanie odpowiadać. Powinni wszakże zarazem założyć protest, iż przeto nie zrzekają się bynajmniej osobistej wolności.“

„3) Podobny protest założyć ma pleban lub rektor któregośkolwiek kościoła, jak tylko nastąpiłby akt przeciwny wolności miejscowej.“

„4) Niniejsze rozporządzenia są tylko tymczasowe, mianowicie zaś do nadejścia oczekiwanych zleceń od św. stolicy.“

Dnia 18. maja skonfiskował wysłany sędzia wszystkie egzemplarze tego okólnika, gdy tymczasem sędzia instrukcyjny wraz z swym substytutem przedsięwziął rewizję domową w arcybiskupim pałacu. — Arcybiskup, który chciał odjechać na królewskim paropływie, został przytrzymany. (O. C.)

(Wiadomości bieżące.)

Minister tokański spraw zewnętrznych, Don Andrea Corsini, książę Casigliano, opuścił Florencję 22go, udając się do w. książęcej rodziny w Wiedniu. Przez czas jego nieobecności obejmuje prezydent rady ministrów, pan Baldasseroni, tymczasowo portefeuille spraw zagranicznych.

— W Rzymie odbywał papież 20go tajne konsystoryum. Dnia poprzedniego składał francuski korpus oficerów nowo mianowanemu komendantowi armii, generałowi Gemeau, swoje uszanowanie. — Papież mianował komisję dla zorganizowania korpusu welitów mającego się składać z czterech szwadronów. (Ll.)

(Wiadomości rozmaite z Neapolu.)

Neapol, 18. maja. Od 12. b. m. odbywają się ciągle musztry wojskowe między Kapuą a Caserta, mianowicie w bliskości tamtej twierdzy, a za ośm lub dziesięć dni już ustaną. — Następnie zamierza Król wyruszyć z ruchomą kolumną do Apulii dla zwiedzenia adryatyckich wybrzeży. W tej mierze wyprawiono już przed kilku tygodniami król. fregatę „Partenope“ w tamte strony, szczególnie dla zapatrzenia fortyfikacji w Pescara i Brindisi artylerją, i nagromadzenia na innych niektórych punktach przybrzeżów wojennych. — Ostatnimi czasy uwolniono tu wielu uwięzionych.

Renta (tutejsze papiery skarbowe) ciągle się podnosi, kurs jej dzisiejszy jest (od Stycznia 1848 zaczawszy) najwyższy, t. j. 97⁷/₈ za 5procentową.

Spodziewają się tu przybycia hrabi Walewskiego z Florencji i Liwurny na najpierwszym paropływie. Przychodzi on w miejsce posła francuskiego pana Rayneval, który już przed ośmiu dniami odjechał, poruczywszy zawiadowanie spraw bieżących aż do przybycia nowego posła — sekretarzowi legacji Baudin (synowi admirała). — Potąd nieprzybyła tu zapowiedziana flotyła angielska, po której nadejściu ma flota francuska odpłynąć ku afrykańskiemu wybrzeżom. Natomiast zawinęła 15go tunetańska fregata parowa „Minos“ z banderą ponsową i pół-księżycem na niej. Pięknym tym okrętem dowodzi pewien Rais Mohamet — a jak utrzymują, renegat francuski. Jeżeli domniemywania te są prawdziwe, tedy pomieniony dowódzca umiał doskonale zataić francuskie swe pochodzenie i przybrać postać prawdziwego Turczyzny, gnuśnego, obojętnego, a czasem nawet dość niezgrabnego. Paropływ ten przybył zresztą nie wprost z Tunetu lecz z Sardynii, mianowicie z pod Cagliari. Na pokładzie jego znajduje się naczelny wódz wojsk beja berberyjskiego, Mohamet Benajet. (Ll.)

Niemce.

(Sprawy Szlezwig-Holsztyńskie. — Propozycje duńskie.)

Z listu z Frankfurtu wyjmujemy następujące doniesienie: „Na konferencji, którą generał Below miał z szambelanem Reedz w Ko-

penhadze, zażądał pan Below dowiedzieć się stanowczo, jakie są żądania Danii. Na to położył pad Reedz następujące punkta jako warunki duńskie, których ogłoszenie okaże, jakie trudności ma rząd pruski, jako pośrednik w zawarciu tego pokoju. 1) Przywrócenie prawnego porządku w południowym Szlezwigu; dymisyonowanie namiestnictwa i zamianowanie innego. 2) Zmniejszenie holsztyńskiego wojska a przedewszystkiem ustąpienie Willisena. 3) Zezwolenie Prus na obsadzenie Frydrychsortu duńskim wojskiem: 6 tygodni stoją w księstwie Prusacy jako wojsko okupacyjne. 4) Jeżeliby wojska południowych Niemiec przysły w pomoc Holsztynom, mają Hanower i Prusy wystąpić naprzeciw nich z bronią w wręku. 5) Wytknięcie granicy księstw, a szczególnie położenia Rendsburga. 6) Kwestya o stanowisku Szlezwigu jest rozstrzygnięta i nie może do układów należeć. 7) W tych ostatnich niemoże być zawarty żaden artykuł z zastrzeżeniem praw Niemiec do Szlezwigu. 8) Względem stanowiska Holsztynu do nowego składu Niemiec zastrzega się osobne oświadczenie. 9) Głównym punktem jest ustanowienie dziedzicznego następstwa. Prusy przychyliły się zapewne do uznania i przyjęcia postanowień, które w tej mierze uchwalone będą. Dziewięć tych warunków odczytał szambelan Reedz! Słyszmy, że generał Below odpowiedział wręcz, że w takie warunki wdawać się nie może, że tu idzie tylko o pokój między Danią i Prusami, do którego reszta Niemiec przystąpić może. Szambelan Reedz odezwał się, że niemoże na to dać odpowiedzi aż w Berlinie, gdy się z posłem rosyjskim naradzi. Zaraz potem odbyła się rada w ministerjum duńskim, w skutek której p. Reedz wyrażał się jż w duchu bardziej pojednawczym. Dymisyonowanie namiestnictwa i nastąpienie Willisena są warunki, których Kopenhaga koniecznie żąda. Rendsburg chcą obsadzić wojskiem albo zdemolować. (K. C. Bl.)

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 28. maja.)

Met. Austry. 5⁰/₁₀₀ — 77¹/₂; 4¹/₂⁰/₁₀₀ — 68. Akcje bank. 1065. Sard. 31³/₈. Hyszp. 3⁰/₁₀₀ — 30¹³/₁₆. Polskie 300 — 124¹/₂; 500 — 80³/₈.

Prusy.

(Nadzwyczajna czynność we wszystkich gałęziach administracji wojskowej.)

Berlin, 28. maja. Przez ogłoszenie konstytucji pruskiej w nowo nabytych księstwach Hohenzollern, nabyła ludność tamtejsza prawo do reprezentacji w izbach pruskich. Słychać, że rząd zajmuje się już potrzebnem w tej mierze rozporządzeniem.

Od kilku dni już, jak słychać, nastąpiła we wszystkich gałęziach administracji wojskowej daleko większa czynność niż przedtem. Miano powydawać rozkazy tyczące się uzbrajania nadreńskich i innych twierdz; wzmocnienia fortecznych kompanii artylerji, jakoteż zwolnienia rezerwy piechoty kilku korpusów armii i dostarczenia pewnej liczby koni dla pociągów artylerji, kolumn amunicyjnych i przynależnych korpusów wojska. Wszelako musimy tu dodać wyraźnie, że jak nas zapewniono, uzbrojenia te nieopierają się na żadnem stanowczem niebezpieczeństwie wojny, ale raczej wymierzone są na to, aby wszelkim ewentualnościom, jakieby dzisiejszy stan zagranicy i bieżące kwestye dzienne za sobą pociągnąć mogły, silnie oprzeć się zdołano. (D. R.)

(Sprawa szwajcarska.)

Berlin, 29. maja. Jak słychać, wystawiono znowu w Neuenburgu dobra kameralne i do dóbr kościelnych należące grunta na sprzedaż partjami, dla których prawnej sprzedaży według ustawy potrzebne jest pozwolenie książęcego rządu. Odnosnie do tego wyraża się wydany dziś do królewskiego posła przy federacji szwajcarskiej dekret ministeryalny, że uskuteczniła już przez przewodzców rewolucyjnych lub też dopiero mająca być uskuteczniłą sprzedaż dóbr skarbowych i kościelnych, nie otrzyma w czasie przyzwolenia ze strony prawnej zwierzchności. (P. St. A.)

(Wiadomości bieżące.)

Berlin, 28. maja. Stan zdrowia J. M. Króla znacznie się już polepsza.

Szlezwicko-holsztyński mąż zaufania, syndyk Prehn, odjechał z nowymi instrukcjami z Kiel do Kopenhagi. Wojenne przygotowania w księstwach i w Danii nie ustają.

Na granicy badeńsko-wirtemberskiej przyszło do nieporozumień i bójk między tamtejszą ludnością a wojskiem pruskim.

Pochód 5000 żołnierzy z wojsk badeńskich do Prus ma już niezawodnie nastąpić.

Wirtemberskie zgromadzenie krajowe nie zgodziło się na to, iżby obradowano szczegółowo nad przedłożonym od rządu projektem względem odmiany przepisów konstytucji co do organizacji obu izb. (D. R.)

(Mobilizowanie korpusów armii.)

Z Berlina donoszą pod dniem 27 b. m.: Przed samym odjazdem poczty rozeszła się pogłoska, że właśnie co wydano rozkaz do zmobilizowania 4 korpusów armii, a mianowicie korpusu gwardyi i 1go 3go i 5go korpusu armii. W rozkazie tym upatrują niejaką styczność z zapowiedzianym na dziś wieczór powtórnym odjazdem generała Belów do Kopenhagi. O istotnem zajściu jakiegoś stanowczego nieporozumienia z Austryą w tej mierze, o którym nieświadcądomi rzeczy coś przebąka, nie myśli tu nikt rozsądny. (Oe. C.)

(Zaprzysiężenie urzędników na konstytucję.)

Z Poznańskiego, 26. maja. Zaprzysiężenie urzędników na konstytucję odbyło się już wszędzie. W powiecie Bydgoskim uchyliło się oprócz zainformowanych w tej mierze przez arcybiskupa

swego księży katolickich, tylko dwóch urzędników od złożenia przysięgi, a mianowicie: 1) komisarz sądowy Kraszewski w Inowrocławiu, który jednak później zgłosił się do przysięgi i 2) Ławnik (członek magistratu i zastępca burmistrza) w Janowcu, który tym szczególnie zasłaniał się powodem, że konstytucja pociągnie za sobą podwyższenie podatków. (D. Ref.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 30. maja.)

Dobrowolna pożyczka 105³/₈. Oblig. długu państ. 85³/₄. Akcje bank. 95¹/₈. Pol. listy zast. 95³/₄. L. Pols. 500 — 79³/₄; 300 — 127. Frydrychsдоры 13¹/₂. Inne złoto za 5 tal. 12¹/₄. Austriackie banknoty 85¹/₆.

Egypt.

(Projekt angielsko-indyjskich kolei żelaznych.)

Aleksandrya, 26. kwietnia. Założenie wielkiej angielsko-indyjskiej sieci kolei żelaznych ma istotnie przyjść do skutku. Temi dniami odjechał zład do Kalkuty inżynier R. M. Stephenson z całym sztabem asystentów, dla rozpoczęcia tego wielkiego przedsięwzięcia, które zapewne nieobliczony wpływ wywrze na przyszły los indyjskiego świata. Ze strony tutejszego rządu wydano stosowne rozporządzenie wszelkimi sposobami wspierać trażyt do Suez, gdzie rząd dla żeglugi na Czerwonem morzu wielki paropływ budować kazął; mamy więc niezawodną nadzieję, że wkrótce będzie rozpoczęty i wykonany nader ważny z komercyjnego (angielskiego) względu projekt poprowadzenia kolei żelaznej do Kahira. Artim Bey zamienił portefeuille ministerstwa handlu z portefeullem spraw zagranicznych.

Tureya.

(Trzęsienie ziemi.)

Brussa, 29. kwietnia. Pobliskie nasze miejsca ucierpiały mocno przez trzęsienie ziemi, które przed kilką dniami się wydarzyło, a najszczególniej włości nad jeziorem Abeliont powyżej Onlubat. — W Moalich rozwały się prawie wszystkie kominy i trzy domy, a pod gruzami ich znaleziono jednego mężczyznę, kobietę i dwoje dzieci zabitych. — W Onlubat zawałła się wystawiona przed czterma laty grecka cerkiew i większa część domów. A że mieszkańcy schronili się pod gołe niebo, przeto żaden człowiek nie zginął. — W Kerinasty zginęło dwoje dzieci wśród walenia się kilku domów. — W Karmoglan ostało się tylko trzy domy, a w miejscach koło Kerinasty i Onlubat rozpekła się ziemia, i wyrzuciwszy piasek, potem się znowu zamknęła. Jak głęboką była ta przepaść, można zład wnosić, iż w głąb zapadła się stajnia z osmnastu lub dwudziestu krowami, a potem znowu ziemią się zasypała. — Boimy się jeszcze więcej nieszczęść dowieść, które nam dotychczas są niewiadome.

(Journ. de Const.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie Stryjskim.)

Stryj, 31. maja. Według doniesień handlowych z Stryja,

Wydziału jako reprezentanta gminy czynności i obowiązków.

Wydział gminy reprezentuje czyli wyobraża gminę samą, która go wolną swą wolą obrała w całej zupełności, a powagi jej najprzód tem dopełnia, iż sam z pośród siebie wybiera Burmistrza i Radców czyli tak zwane Starszeństwo gminy, a przytem przez cały ciąg trzyletniego zakresu ich urzędowania prowadzi nadzór nad nimi, zasiadając przy obradach, i wpływając na ich postępowanie. On jest stróżem i obrońcą wolnej gminy, jej ochroną bo ma moc przestrzegać wszelkiej dowolności, ukracać wszelkim samowolnościom, to jemu przypisała ustawa dozór nad administracją majątku gminy, jemu powierzyła zastęstwo interesów wszystkich członków; czuwać zatem musi nad dobrem całej komuny, utrzymywać i mnożyć majątek gminy, a wszelkiemu zmarnowaniu zapobiegać. Wielkie jest zatem znaczenie i powaga Wydziału, równie w osobie członków stałych jako ich zastępców. Ale urząd ich jest bezpłatny.

W szczególności obowiązki wydziału są następujące: Przede wszystkim przestrzegać winien, ażeby gminie w niczem z jej swobód nieuszczupiono, ani w majątku uszczerbku nie wyrządzono; a przytem czynnie przykładać starania we wszystkim, co dobro członków gminy społeczne wymaga. Więc obowiązany jest sporządzić i utrzymywać dokładne spisy czyli inwentarze całego, ruchomego i nieruchomego majątku, z wykazem wszelkich praw, jakie w tej mierze gminie przysługują. A księgi te mają zostawać otwarte dla każdego członka gminy i nikomu przejrzenia onych odmówić nie wolno.

Szczególniej nad tem Wydział czuwać winien, ażeby dochodowy majątek gminy cały jak najkorzystniej mógł być użyty. Ale tu winniśmy sprostować mylne niektórych gmin zdanie, które sądzą że majątek i mienia komuny jest własnością społecznych członków

Bolechowa, Kalusza i Mikołajowa sprzedawano tamże na targach w ostatnich 14 dniach maja w przecięciu korzec pszenicy po 16r.—17r.—15r.—16r.; żyta 12r.7k.—12r.15k.—12r.—12r.15k.; jęczmienia po 10r.; owsa 5r.45k.—5r.15k.—4r.30k.—6r.15k.; hreczki 8r.—18r.—8r.—8r.30k.; kukurudzy 0—10r.—10r.—0; kartofli 5r.—5r.—5r.—5r.7k. Za cetnar siana płacono 1r.40k.—1r.30k.—1r.15k.—4r.15k.; sag drzewa twardego 12r.30k.—11r.50k.—20r.25k.—9r., miękkiego 8r.30k.—8r.—15r.50k.—0. Funt mięsa wołowego kosztował 9k.—10k.—10k.—9k. i garniec okowity 3r.—3r.45k.—2r.55k.—4r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 4. czerwca.

W monecie konwencyjnój.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	36	5	39
Dukat cesarski	5	36	5	40
Półhimporyał zł. rosyjski	9	37	9	40
Rubel sr. rosyjski	1	50	1	51
Talar prnski	1	40	1	42
Polski kurant i pięćzłotówk.	1	22	1	23
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	99	52	100	—
Galicyjskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	99	54	100	6

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. czerwca. PP. Jakubowicz Józef, z Rohatyna. — Skrzyński Ignacy, ze Strzyżowa. — Wolański Erazm, ze Złoczowa. — Mysłowski Antoni, z Kropca. — Gottlieb Antoni, z Łowczego. — Zagórski Wicenty, z Kłodzianka. — Onyszkiewicz, ze Złoczowa. — Łodyński Piotr, z Nahorzec. — Czerwiński Jan, z Remizowiec. — Wronowski Adam, z Zarwanicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. czerwca. PP. Cywiński Lucyan, do Nowegosioła. — Sokółowski Władysław, do Barańczyc.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. czerwca:

Pora	Barometr wmierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zr.	28 2 9	+14°	+21°	południwschodni	pochm. ☉
2 god. zr.	28 2 10	+20,5°	+13°	wschodni	" "
10 g. w.	28 2 11	+14°		"	jasno "

TEATR.

Dziś: po raz pierwszy dramat niem. „Mutter und Sohn.“

Jutro: dramat polski: „Domy polskie z XVII. wieku“ czyli „Córka Miecznika.“

gminy, i że byle im się podobało, wolno jest majątek ten zbywać, dzielić lub według ich własnego widzimisię obracać. Ustawa wyrzekła, że posiadaczem dóbr jest Gmina sama jako osoba moralna, ale nie jej ówczesni pod tę lub ową porę członkowie, i wyraźnie jak najostrzej zabroniła majątek i dobra gminy sprzedawać lub też dzielić polubownie. Tylko w przypadku ważnych i dowodnych potrzeb zezwolenie w tej mierze nastąpić może, a to samego sejmu krajowego jedynie.

Wydział gminy przestrzegać jest obowiązany, ażeby żaden członek gminy nie odnosił z dóbr społecznych korzyści większych, jak ile do pokrycia swych potrzeb zwyczajnych jemu należeć może. Takie przypadki zachodzić mogą np. przy użyciu pastwisk, na któreby rzeźnik chciał bydło swe rzeźne wypędzać; albo przy zrębach leśnych, w czemby sobie browarnik lub propinator chciał więcej nad własną potrzebę zwyczajną pozwalać; albo przy wydzierzawianiu dóbr gromadzkich, gdzieby ktoś sam wyłącznie wydzierzawiać dla siebie zamysłał, itp. Ale jeżeliby który z członków chciał większych nad własną potrzebę korzyści, tedy winien jest składać do kasy stosowną opłatę, która będzie stanowić stały dochód gminy.

Jeżeli dochody przewyższają będą wydatek, a po rocznym obrachunku ocali się jakowaś przewyżka, tedy należy ją użyć z pożytkiem. I gdyby nie przychodziło np. obrócić jej na pewny fundusz, tedy dolicza się do kapitału z majątku pierwotnego gminy. A Wydział czuwa nad tem by starszeństwo gminy w tym duchu rzeczy dopełniło; jakoż z prawa obowiązany jest domagać się po przełożonych gminie jako też po administratorach, ażeby mu składano roczne rachunki, tak z obrotu pieniędzy nie mniej jak z zarządu dóbr samych. Te rachunki i rejestra Wydział przetrząsa i po ścisłym przepatrzeniu wydaje świadectwa starszeństwa i administracji zakładów.

(Dokończenie nastąpi.)